

Benediccions

Per PepMaria el dc., 31/10/2012 - 08:00

L'etimologia de la paraula *benedicció* és llatina: *bene dicere*, dir bé. Beneir una persona ens pot ajudar a millorar la relació que tenim amb ella. Si tenim sentiments ambigus respecte a ella, enviar-li des del fons del cor una benedicció (formulada amb paraules concretes i boniques) fa aquests sentiments una mica més positius. El contrari de la benedicció és la maledicció, i en aquest cas les paraules tenen també una força inesperada. Un refrany català diu: "La llengua no té ossos però en trenca de molt grossos". Sobretot si és en veu alta, una maledicció pot generar molta animadversió i trencament afectius difícilment restaurables. Hi ha paraules que cal pensar molt abans no decidim de pronunciar-les. La força de la benedicció és més gran com més autoritat s'atribueix al qui beneeix. Quan el pare o la mare diuen bé del fill, l'efecte és molt gran en ell perquè els pares són molt importants. Quan una persona important diu bé d'algú que se sent poc important, aquest algú guanya en pròpia estima. Per als creients, sentir que Déu els beneeix té un efecte molt profund i positiu. L'escriptor Pierre Pradevant aconsella que no ens cansem de beneir. Que només de llevar-nos, beneïm el dia que comença, perquè esperar el bé ens obre a la capacitat de rebre'l. Que beneïm les persones amb qui ens trobem al carrer, conegudes o desconegudes: els governants, els escombriaires, les prostitutes; els mestres i els seus alumnes; els qui viuen a les presons i els seus carcellers; els malalts dels hospitals i els qui en tenen cura; el meu poble, la meua ciutat i la seva ciutat rival. Que beneeixi els qui m'ofenen, perquè la seva ofensa no m'arribi i es puguin guarir del seu mal. És que finalment: "Beneir significa desitjar i estimar incondicionalment, totalment i sense cap mena de reserva (...) Beneir significa invocar la protecció divina sobre algú, pensar en ell amb profund reconeixement, evocar-lo amb gratitud. Significa cridar la felicitat perquè vingui sobre ell, donat que nosaltres no som la Font de la benedicció sinó simples testimonis joiosos de l'abundància de la vida". (Pradevant, P. *El arte de bendecir*) Si d'entrada no se'ns acuden paraules, un parell de benediccions boniques poden ajudar. La primera és una benedicció tradicional irlandesa (musicada: <http://www.youtube.com/watch?v=Ti3EWCbtZGk>), la segona ve de la Bíblia. a) *Until we meet again* "May the road rise up to meet you, may the wind be ever at your back. May the sun shine warm upon your face and the rain fall softly on your fields. And until we meet again, May God hold you in the palm of his hand." *Fins que ens tornem a trobar* Que el camí surti a trobar-te, Que el vent bufi sempre a favor teu. Que el sol brilli càlid sobre el teu rostrel la pluja caigui suaument en els teus camps. I fins que ens tornem a trobar, Que Déu et guardi a la palma de la seva mà. b) *Benedicció del llibre dels Nombres 6, 24-26*. Que el Senyor et beneeixi i et guardi. Que et faci veure la claror de la seva mirada i s'apiadi de tu. Que fixi damunt teu la seva mirada i et doni la pau. Demà és Tots Sants. Potser podem recordar els nostres morts tot enviant-los, amb gratitud i confiança, una benedicció. I després fer un silenci, també ple de gratitud i confiança, per rebre des del fons del cor la benedicció que ells ens envien.